

Viivi Luik

MÉLY ÖRÖMBŐL

Tallinn felül, a határon lenn Valga,
köztük hideg nyarak,
mészkö, föld, agyag,
a tűz őrzőjét népe becsben tartja,
nem őrzi többé,
ha éhen marad,

a szív lángra kap, majd elaltatja végül
mély örömét éppúgy,
mint bánatát
de júniusban emberöltők óta
fehér fénnel égnek a tanyákon
az almafák

harmincöt-negyven életév felé már
kezünket nézzük
a fény helyett
a vér lángját a tíz köröm alatt
a vért, mi mit sem ér, ha
föld, nyelv elveszett

BALÁZS Anna fordítása

Tillmann Hanna: Szitkok és bestiák